

Gånglåt efter "Hins Anders", Frost Anders Ersson, Östnor, Mora,
upptecknad efter Gössa Anders Andersson, Viborg, Orsa, född 1878,
med andrastämma efter "Jämt Olle", Jämt Olof Ersson, Orsa, född 1873
Ur Nils Andersson, "Svenska låtar", Dalarna

141. MARSCH

efter Hins Anders

Stämn.

♩ = 92

The first system of the musical score consists of two staves. The upper staff is in treble clef and the lower staff is in bass clef. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 2/4. The tempo is marked as quarter note = 92. The music begins with a treble clef and a key signature of one sharp. The first staff contains a melody with eighth and sixteenth notes, while the second staff provides a harmonic accompaniment with chords and moving lines.

The second system continues the piece and includes two endings. The first ending is marked with a '1.' and the second with a '2.'. The notation shows a change in the melodic line and the accompaniment, leading to different conclusions for the first and second endings.

The third system features several triplet markings, indicated by a '3' over groups of three notes in both the treble and bass staves. This section adds rhythmic complexity to the accompaniment.

The fourth system also includes two endings, marked '1.' and '2.'. The notation shows a change in the melodic line and the accompaniment, leading to different conclusions for the first and second endings.

The fifth and final system of the piece concludes the march. It features a final melodic phrase in the treble staff and a corresponding accompaniment in the bass staff, ending with a final cadence.

Marschen är här framlagd i det skick, vari den för upptecknaren spelats av Gössa Anders och Jämt Olle. Man lägger märke till den utökning från $\frac{2}{4}$ till $\frac{3}{4}$ takt, som på vissa ställen förekommer. I slutet av första satsen beror denna utökning på, att sista tonen svällt ut från en fjärdedels till två fjärdedels tidsvärde. Detta sätt att förlänga vissa toner är ganska vanligt, icke minst i Orsa-trakten. Då det gäller polskan, sker denna utökning ibland med en eller flera takter, antingen i mitten av satsen eller ock i slutet av densamma. (Se t. ex. nr. 102.) I sista satsen däremot är det ej en utökning från $\frac{2}{4}$ till $\frac{3}{4}$, utan här föreligger i stället en sammandragning av två takter med

vardera $\frac{2}{4}$ takt till en $\frac{3}{4}$ takt. Sjunde takten i denna sats

skulle rätteligen se ut så här: och elfte takten

 så här:

Sista satsen får på detta sätt sexton i stället för fjorton takter.

Denna marsch spelades med förkärlek av Hins Anders, vars rätta namn var *Frost Anders Ersson*, Östnor, en berömd spelman, till vilken vi senare återkomma. Första satsen spelades dock av honom på ett något avvikande sätt. Se nr. 197.